

בש"פ 5994/21 - תום בן הרוש נגד משטרת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 5994/21

לפני:

כבוד השופט נ' סולברג

המבקש:

תום בן הרוש

נגד

המשיבה:

משטרת ישראל

בקשת רשות לערור על החלטתו של בית המשפט
המחוזי בחיפה מיום 1.8.2021 בע"ח 52758-07-21
שניתנה על ידי כבוד השופט נ' ג'השאן

בשם המבקש:

עו"ד ישראל קלוסקה; עו"ד תמיר קלדרון

החלטה

כעולה מבקשת הרשות לערור, ומהחלטת בית המשפט המחוזי, מכשיר הטלפון הנייד של המבקש - הוחזר לרשותו כבר ביום 25.5.2021. עררו של המבקש לפני בית המשפט המחוזי, שבו התבקש בית המשפט "להורות על החזרת הפלאפון שנתפס על ידי המשיבה" - הפך תיאורטי, וכך גם הבקשה שלפני.

המבקש מכיר בכך שעניינו הפך תיאורטי, אלא שלטענתו, על אף שמכשיר הטלפון הוחזר זה מכבר, יש לדון כבר עתה בשאלת חוקיות החיפוש במכשיר, וקבילות הראיות שהושגו באמצעותו. המבקש מוסיף וטוען כי בקשתו מעלה שאלות משפטיות, ציבוריות וחוקתיות, מהמעלה הראשונה, שכן "ככל הידוע, אין כל התייחסות בפסיקה לפסילת ראיות שפסלותן זועקת כבר בשלב החקירה".

אכן כן, השאלה האם נכון לדון בפגמים שנפלו בהשגת הראיות כבר בשלב מקדמי מישלה הליך - שאלה נכבדה היא. אלא שבניגוד לטענת המבקש, בשל חשיבותה, עלתה השאלה על שולחנו של בית המשפט העליון 'זה שלושה רגלים', ועוד

היד נטויה: הן בדנ"פ 5852/10 מדינת ישראל נ' שמש, פ"דסה (2) 377 (2012), הן לאחרונה בבש"פ 7917/19 אורין' מדינת ישראל (25.12.2019), ובבש"פ 1758/20 אורין' מדינת ישראל (26.1.2021) (להלן: עניין אורין השני). דיון נוסף בעניין אורין השני, תלוי ועומד לפני בית משפט זה (דנ"פ 1062/21 אורין' מדינת ישראל).

אשר על כן, דינה של בקשת הרשות לערור - להידחות, והיא נדחית בזאת.

ניתנה היום, כ"ה באלול התשפ"א (2.9.2021).

ש ו פ ט
